

KRATKE BIOGRAFIJE SUDIONIKA

(abecednim redom)

Snježana Banović

Redateljica, spisateljica i teatrologinja. Studirala francuski i španjolski jezik na Filozofskom fakultetu, diplomirala režiju na Akademiji dramske umjetnosti, doktorirala teatrologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a usavršavala se na više stipendija u inozemstvu (SAD, Francuska, Njemačka, Velika Britanija). Režirala četresetak predstava u Hrvatskoj i u inozemstvu. Autorica je triju teatraloških knjiga: *Država i njezino kazalište* (2012.), *Kazalište krize* (2014.) i *Službeni izlaz* (2018.) u kojima se bavi hrvatskom kazališnom politikom XX. stoljeća. Autorica brojnih znanstvenih i stručnih članaka, kolumni, recenzija i književnih izdanja. Osnovno područje istraživanja su joj nacionalna kazališna i festivalska kultura te utjecaj politike na kazalište. Obavljala je niz umjetničkih i javnih funkcija, kao gost predavala na sveučilištima u Parizu, Grazu i Novome Sadu. a od 2003. predaje na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, trenutno u zvanju redovite profesorice na odsjeku Producije.

Matko Botić

Teatrolog, dramaturg i glazbenik. Diplomirao hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Rijeci, a 2012. godine obranio je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu disertaciju *Hrvatska proza u novijem hrvatskom kazalištu – teorijsko-dramaturški aspekti*, objavljenu 2013. kao *Igranje proze, pisanje kazališta – scenske prerađe hrvatske proze u novijem hrvatskom kazalištu* (biblioteka Mansioni Hrvatskog centra ITI). Suraduje s brojnim redateljima na kazališnim, televizijskim, radijskim i filmskim projektima kao dramaturg i skladatelj filmske i scenske glazbe. Umjetnički je ravnatelj splitskog kazališta Play-Drama. Objavljuje teatrološke priloge i kazališne kritike, najčešće u časopisu *Kazalište*. Suradnik je kazališnih festivala u regiji u svojstvu selektora, gosta kritičara i voditelja okruglih stolova. Gitarist je i mandolinist riječkog sastava My Buddy Moose.

Gradimir Gojer

Redatelj, književnik i teatrolog. Objavio brojne knjige iz područja teatrolologije, književne kritike i povijesti književnosti, publicistike i poezije. Autor nekoliko libreta. Prevođen na makedonski, engleski, norveški, poljski i rumunjski jezik. Jedan je od osnivača Mostarskog teatra mladih i Sarajevskog ratnog teatra – SARTR. Bio je predsjednik Društva pisaca Bosne, direktor i umjetnički voditelj Pozorišta mladih Sarajevo, direktor i umjetnički rukovoditelj Kamernog teatra 55, direktor Poslovne zajednice profesionalnih pozorišta BiH i direktor Narodnog pozorišta Sarajevo. Predavao na Akademiji scenskih umjetnosti Univerziteta u Sarajevu i na Fakultetu humanističkih nauka Univerziteta Džemal Bijedić u Mostaru. Od rane mlađosti angažiran je u politici – obavljao brojne političke i društvene funkcije. Jedan je od vodećih protagonisti i organizatora pokreta duhovnog otpora agresiji na Sarajevo i BiH. Suraduje s najznačajnijim bh. listovima, portalima i časopisima. Član je Hrvatskog društva za znanost i umjetnost, akademik Akademije Balkanske Europejane (Bukurešti) te počasni član Mediteranske akademije (Struga, Makedonija) i Crnogorskog narodnog pozorišta u Podgorici. Za svoj je rad višestruko nagradivan.

Radovan Grahovac

Diplomirao kazališnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Dugi niz godina surađivao s Kostom Spaićem.

Hrvoje Ivanković

Dramaturg, kritičar i publicist. Dramaturgiju diplomirao na Fakultetu dramske umjetnosti u Beogradu – Odsjek za dramaturgiju i filmski i TV scenarij. Od 1988. do 1994. zaposlen kao dramaturg u Kazalištu Marina Držića, a od 1996. radi kao urednik u Dramskom programu Hrvatske televizije. Kazališne kritike u dnevnim novinama piše od 1994. do 2006., a ogledi i eseje objavljuje je u dvadesetak domaćih i stranih časopisa i publikacija. Bio je član uredništva časopisa *Kolo i Croatian Theatre* te glavni urednik dvosvećanog *Zagrebačkog leksikonu*. Uz knjigu *Držić na Igrama – kronika tragom kritičkih zapisa* (2016.) napisao je ili priredio još šest kazališnih monografija (*Kazališno doba Pere Krvića; Marin Carić; Josko Juvančić-Jupa i dr.*). Bio je izbornik festivala *Marićevi dani* u Splitu, *Međunarodnoga festivala malih scena* u Rijeci, *Dana satire* u Zagrebu i *MESS-a* (nacionalna selekcija) u Sarajevu.

Tonko Lonza

Doajan hrvatskoga glumišta i glumačke pedagogije. Diplomirao 1955. na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Angažiran u Dramskome kazalištu »Gavella« (1953.–1968.), zatim do 1978. u zagrebačkome HNK-u. Od 1953. glumio je na DLJ. Od 1981. do umirovljenja bio je profesor govora na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Glavne uloge: Edip (Sofoklo, *Kralj Edip*), Aretej, Kržiovec i Ignjat Glembay (M. Kraljež, *Aretej, U agoniji*, *Gospoda Glembayevi*), Dundo Maroje (M. Držić), Peer Gynt (H. Ibsen), Orest (J. W. Goethe, *Ifigenija na Tauridu*), Orsat i Gospar Lukša (I. Vojnović, *Dubrovačka trilogija*), Hasanova (M. Ogrizović, *Hasanaginica*). Glumio na filmu: *Novinar* (1979.) F. Hadžića, *Glembayevi* (1989.) A. Vrdoljaka, *Kontesa Dora* (1993.) Z. Berkovića i dr. Često nastupao na radiju i televiziji.

Za izuzetan umjetnički doprinos hrvatskom kazalištu i kulturni, nagrađen je brojnim nagradama i priznanjima.

Seadeta Midžić

Studirala povijest glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, muzikologiju na sveučilištima u Kölnu i u Parizu (Sorbonne) te slušala predavanja Pierrea Schaffera uz staž u Centru Grupe za muzičko istraživanje. Od 1975. do 1994. godine urednica glazbenih programa na Televiziji Zagreb, 1984.-1989. direktorka *Međunarodnih susreta Muzičkih akademija* u Rovinju. Bila je urednica je za područje glazbe u *Hrvatskom leksikonu*. Pomoćnica ministra kulture Republike Hrvatske za međunarodnu suradnju (1994.–2000.), savjetnica za kulturu u Veleposlanstvima RH u Berlinu i Parizu. Autorica je brojnih emisija i tekstova o suvremenoj glazbi, video dokumentacije o Radovanu Ivšiću (MSU), s Nadom Bezić priredila je izložbu o Družini mlađih u HGZ-u 2015. i istoimeni zbornik 2018. Organizirala hommage Pierreu Schaefferu (MSU) sa znanstvenim simpozijem u MMSU u Rijeci. Autorica je multimedijalne izložbe povodom 50 godina Muzičkog biennala Zagreb 2011., u MSU te izložbe o MBZ-u u okviru projekta *Šezdesete u Hrvatskoj*, 2018. bila je izbornica hrvatske kulturne sezone u Francuskoj *Croatie, la voici* 2012. godine.

Marina Milivojević-Mađarev

Teatrologinja, dramatičarka i dramaturginja. Doktorirala na FDU s tezom na temu *Dejan Mijač, Slobodan Unkovski i Dušan Jovanović – redateljski stilovi u Jugoslovenskom dramskom pozorištu*, objavljenom pod naslovom *Biti u pozorištu*. Radila kao dramaturginja u JDP-u (1999. – 2011.). Piše radio i TV drame, drame za djecu (izvedene su u više kazališta u Srbiji) i teatrološke članke koji su objavljeni u nacionalnim i međunarodnim časopisima. Autorica je tridesetak realiziranih radio-drama. Na TV Beograd uredivala je emisiju o kazalištu *Kolektivne senke* i bila voditeljica i urednica *Hronike Bitafe*. Zaposlena je u zvaničnu docentice na Odsjeku za dramaturgiju na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu. Članica je uredništva časopisa *Scena*, a bila je i selektorica festivala *Sterijino pozorje*.

Aleksandar Milosavljević

Teatrolog i kritičar. Studirao psihologiju, apsolviraо književnost, diplomirao Menadžment u medijima. Obavljao brojne dužnosti u srpskom kazalištu: umjetnički direktor, direktor Drame i upravnik Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, umjetnički direktor i selektor pozorišnog programa *Belefa*, selektor i član Umjetničkog vijeća *Stevrijinog pozorja*, *Jugoslovenskog pozorišnog festivala*, Festivala *Joakim Vujić, Dana komedije*, međunarodnog festivala mediteranskog pozorišta *Purgatorije*, MESS-a i dr. Bio je urednik programa i izdanja Muzeja pozorišne umjetnosti Srbije u Beogradu, kao i izdanja Narodnog pozorišta - Nepsinhaz u Subotici. Dobitnik je nagrade *Zlatno pero*, dvije Sterijine nagrade za kazališnu kritiku, nagrade časopisa *Venac* za esej. Dugi niz godina bio je glavni i odgovorni urednik te član redakcija brojnih kazališnih časopisa i novina u Srbiji (*Ludus, Teatron, Scena, Povelja i Pozorište*). Objavio sljedeće knjige: *Pozorišni Diler i drugi zapisi*; *70 godina JDP-a; Jasna Đuričić*. U koautorstvu: *Forum za novi ples; Dragan Nikolić; Pozorište kao soubina*.

Bojan Munjin

Novinar i kazališni kritičar. Mediji u kojima je objavljivao ili objavljuje kazališne tekstove u posljednjih 35 godina su: *Arzin*, *Feral Tribune*, *Novi list*, *Zamirzine*, *Dani*, *NIN*, *Politika*, *Novosti*, *Zarez*, I i III program Hrvatskog radija te časopisi *Kazalište* i *Scena*. Osim kazališnih kritika piše osvrte iz kulture i vodi tribine vezane za kazalište i društvene teme. Voditelj okruglih stolova na Festivalu malih scena u Rijeci, na MES-u u Sarajevu, na BITEF-u u Beogradu i na festivalu PUF u Puli. Bio je i gostujući predavač na Studiju scenskog dizajna u Novom Sadu. Sudjelovao je u selekciji predstava za kazališne festivalove MESS, Sarajevo, Festival bosanske drame Zenica, Festival malih scena Rijeka i Regionalnog festivala u Užicu. Bio je član žirija kazališnih festivalova MESS, Festivala crnogorskog teatra u Podgorici i Budva Grada Teatra.

Martina Petranović

Zaposlena u Odsjeku za povijest hrvatskoga kazališta HAZU. Doktorirala na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (2010.) s temom o povijesti hrvatske kostimografije. Sudjeluje na znanstvenim skupovima, objavljuje znanstvene i stručne rade, prikaze, recenzije i kritike u stručnoj periodici. Suradnica je Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža. Objavila je sljedeće knjige: *Od kostima do kostimografije – hrvatska kazališna kostimografija* (2015.); *Prepoznatljivo svoja – kostimografkinja Ika Škocmlj* (2014.); *Na sceni i oko nje* (2013.); *Kazalište i (pri) povijest* (2015.) za koje je 2016. nagrađena nagradom Marko Fo-tez; *Kamil Tompa i kazalište* (2017.), a u suautorstvu je objavila i knjige *100 godina hrvatske scenografije i kostimografije 1909.-2009.* (2011.); *Repertoar hrvatskih kazališta, knjiga peta – deskriptivna obrada važnijih predstava na hrvatskom jeziku i izvedbi na stranim jezicima hrvatskih izvođača do 1840. godine* (2012.); *Vanda Pavelić Weinert* (2018.).

Neva Rošić

Doajenka hrvatskoga glumišta i glumačke pedagogije. Diplomirala 1957. na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Od 1956. do 1969. članica Dramskoga kazališta *Gavella* gdje nastupa u brojnim prizvedbama suvremenih hrvatskih pisaca te u klasičnom repertoaru: Molière-ova Charlotte (*Don Juan*), Goldonijeva Rosaura (*Lukava udovica*), Ibsenova Regina Engstrand (*Sablasti*) i Pinterova Sarah (*Ljubavnik*). U HNK Zagreb, gdje je angažirana od 1969., glumačke vrhunce doseže tumačenjem Krležinih likova Laure (*U agoniji*), Klare (*Leda*), Barunice Castelli (*Gospoda Glembajevi*), Barunice Meldegg-Crannensteg (*Galicia*). Od 1958. nastupa na DLJ, povremeno i u Varaždinu, Rijeci, Teatru &TD i na Maloj sceni. Bavila se režijom (L. Kaštelan, *Giga i njezini*; E. E. Schmitt, *Enigmatske varijacije*; E. Erba, *Newyorski maraton*). Nastupala u brojnim radijskim i televizijskim dramama, serijama i na filmu (*Osma vrata N. Tanhofera; Samo jednom se ljubi* R. Grlića; *Vila Orhideja K. Golika*). Od 1978. do umirovljenja 2003. predavala je glumu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Za velik umjetnički doprinos hrvatskom kazalištu i kulturi nagrađena je brojnim nagradama i priznanjima.

Boris Senker

Teatrolog, dramatičar, kazališni kritičar, leksikograf i prevoditelj. Doktorirao disertacijom o kazališnom radu M. Begovića (1982.), predavao do umirovljenja na Katedri za teatrologiju i filmologiju pri Odsjeku za komparativnu književnost. Redoviti je član HAZU od 2012. Od ranih 1970-ih piše znanstvene rade, studije, eseje i članke o hrvatskoj i svjetskoj dramskoj književnosti i kazalištu, s naglaskom na XX. st., vodi kazališnu kroniku u časopisu *Republika* (1985.-1991.; 1995.-2000.); prevodi stručnu literaturu s engleskoga. Objavio je brojne teatrološke knjige i přeđio dvodijelnu *Hrestomatiju novije hrvatske drame*, a u Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža bio je glavni urednik dvosvesčane retrospektivne *Bibliografije rasprava i članaka: kazalište u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini 1826.-1945.* (2004.). U suradnji s T. Mujičićem i N. Škrabom napisao je petnaestak dramskih djela, a od 1990-ih istaknuo se samostalnim dramama u kojima prema poznatim književnim predlošcima duhovito progovara o kazalištu i o vlastitom vremenu.